

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 12 січня 1985 року

№ 6 (3513)

Ціна 2 коп.

З 9 ПО 15 СІЧНЯ 1985 РОКУ ТРИВАЄ ТИЖДЕНЬ
ВАХТИ ПАМ'ЯТІ, ПРИСВЯЧЕНИЙ ГЕРОЯМ-МОЛОДО-
ГВАРДІЙЦЯМ

ПЕРШІ ДЕВ'ЯТЬ ЗМІН

Високими виробничими результатами відзначають комсомольці і молодь ударні трудові тижні в честь 40-річчя Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною в Великій Вітчизняній війні. 9 січня почався тиждень, присвячений героям-молодогвардійцям.

В перший трудовий день в новому, 1985 році, члени комсомольсько-молодіжного колективу рафінадного цеху 2-го імені Петровського Олександрівського району заглядали ще задовго до того, як було зірвано останні листки календаря 1984 року. Яким він буде? Знали, що почнеться урожайно. А вже від них самих залежить — з якими результатами закінчиться їхня зміна.

Бо ця робоча зміна мала відрізнитися від усіх попередніх тим, що склад їхнього КМК збільшиться ще на одного працюючого. До списку вирішено записати прізвище Уляни Громової.

...З трибуни конференції говорила групкомсорт КМК Тетяна Савица. Розповідала про успіхи хлопців і дів-

чат, проблеми. І коли у її виступі прозвучало слово «ініціатива», заапритих і на мить мовчання здалась групкомсорт — символічно.

— Десять днів тому, 25 жовтня, на звітно-виборчих зборах нашого комсомольсько-молодіжного лінійного ділового і конкретного розмова про свій особистий внесок у підготовку радянського народу до 40-річчя Великої Перемоги. Тому й рішення колективу було однозначним: з першого трудового дня останнього року п'ятиріччя зарахувати в нашу зміну члена підпільної комсомольської організації «Молода гвардія» Уляну Громову. Зароблені гроші перерахувати до Фонду миру.

Делегати аплодували Тетяні Савиці і були являлися колектив їхній достроково виконає соціалістичні зобов'язання й за Уляну Громову, бо про здобутки співчачи з рафінадного цеху відомо не лише на комбінаті.

І ось 2 січня. Зміна, яку очолює інженер Людмила Степанівна Волошаненко, почалася пізно ввечері —

о 22-й годині. За вікнами густа темна ніч, а тут, в рафінадному цеху — світло, навіть яскраво: і від білого цукру також. Працюють безупинно усі чотири лінії, біжать конвейером довгі брусочки спресованого, але ще вологого цукру. Монотонно клацають пожі машини — на тоненькі шматочки кояться бруски. Шлях цукру до заводських воріт ще довгий: сушіння, розфасовка, улагодка...

Настрій у комсорта піднесений, урочистий. Тетяна Савица уважно стежить за машиною: аби де на конвейер не потрапила бракована продукція. При хорошій роботі за зміну — шість годин — машини перерахують 85 центнерів цукру. А хорошу роботу машини забезпечують суміжні цехи.

У зміні Волошаненко працюють комсомольці: апаратник Михайло Пеняй, центрофугувальник Володимир Федоров, — говорила мені задовго до Нового року секретар комсомольської організації комбінату Валентина Горобень. — На них не скаржаться, хоча хлопці молоді і досвід у них ще небагатий. Знаю,

що їм досвід замінить сумлінність.

Секретар не без підстав говорила так впевнено. Один штрих: Володимир Федоров на комбінат прийшов восени після служби в Радянській Армії, де виконував інтернаціональний обов'язок на афганській землі.

Той перший робочий день року їм запам'ятається. Перші події КМК працює за підпільницю, яка віддала своє життя, щоб сьогодні можна було трудитися під мирним небом.

Вчора я подивився на цукрокомбінат. Трубку в рафінадному цеху підняв майстер зміни:

Зараз працює інший комсомольсько-молодіжний колектив. А ви хотіли б почути про КМК Волошаненко? Вони щойно змінилися. Але про них я вам можу сказати точно: КМК відпрацював дев'ять змін. На ім'я Уляни Громової перераховано більше півсотні карбованців. Про хід Вахти пам'яті постійно інформують блискавки.

Отже, Вахта пам'яті триває. Її ударно несуть комсомольці 2-го імені Петровського цукрокомбінату.

В. ТЕЛЖАН.
с.мт Олександрівка.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

групкомсорта комсомольсько-молодіжного колективу доярок молочнотоварної ферми колгоспу «Мир» Гайворонського району (керівники П. О. Заліпський) Тетяни ЛАДАНЮК

Включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятирічки і зваживши свої виробничі можливості, беру такі соціалістичні зобов'язання:

- надіти в завершальному році п'ятирічки — по 5000 кілограмів молока від кожної корови;
- здавати першим сортом 100 процентів молока;
- боротися за одержання 19 телят від 19 корів;
- раціонально використовувати корми;
- постійно підвищувати свій ідейно-політичний рівень.

Викликаю на соціалістичне змагання доярку нашої господарства Галину Савченко.

Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на загальних зборах КМК.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

комсомольсько-молодіжної бригади монтажників радіоапаратури та приладів олександрійського заводу «Автоштамп» (бригадир В. Панкратів, групкомсорт В. Косенко) на 1985 рік

Ідучи назустріч XXVII з'їздові КПРС, святкуючи 40-і річчя перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, КМК бригади бере на себе такі зобов'язання:

- виконання планових завдань п'ятирічки завершити до 9 травня;
- підвищити продуктивність праці понад план на 1,2 процента, собівартість продукції знизити на 0,5 процента;
- здавати продукцію з першого пред'явлення до 99,9 процента;
- подати і впровадити 2 раціоналізаторських пропозицій;
- добитися присвоєння КМК звання бригади комуністичної праці;
- включити до складу бригади члена підпільної комсомольської організації «Спартак» Надію Черевичну, усі зароблені гроші перерахувати до Фонду миру;
- відпрацювати 1 день у Фонд миру.

Викликаємо на змагання КМК слюсарів механоскладальних робіт по збиранню підйомно-поворотних стільців (керівники М. Дем'яни, групкомсорт Т. Гетья). Соціалістичні зобов'язання обговорені і прийняті на зборах бригади.

Сьомий рік працює в радгоспі «Іванівський» молодий механізатор Юрій ПОПРУЖЕНКО. Молодий комуніст, ударник комуністичної праці, член Новоукраїнського райкому комсомолу нині наполегливо готується до весни — ремонтує кормодобувну техніку, вивозить добрива в поле.

Фото В. ГРИБА.

«Лицарі зварювальної дуги»

На опубліковану 6 грудня минулого року кореспонденцію «Лицарі зварювальної дуги», де, зокрема, подавався критичні Світловський завод металевих конструкцій за неякісні поставки замовникам заготовленої сировини, редакція одержала відповідь. Головний інженер підприємства І. В. Павленко повідомляє: «Опублікований на сторінках газети матеріал про недоліки в поставці обговорено на загальних зборах колективу заготовчого цеху у присутності представників адміністрації.

Справді, цій заводу конструкцій швидкокомпонованих споруд відпускаємо заготовки в контейнерах 1500×1000×500 міліметрів, вантажопідйомністю п'ять тонн. При цьому часто трапляються випадки, коли до одного контейнера завантажуються заготовки декількох позицій.

Уже в січні буде налагоджено постачання спеціальних контейнерів із окремими відділеннями для складування та транспортування заготовок».

У різних куточках нашої Вітчизни чарував глядачів спів учасників дитячої хорової напели «Соловейко» Кіровоградського обласного Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна. Червоногалустичних співаків гостинно приймали в республіканському піонерському таборі «Молода гвардія» і концертній студії в Останкінно: гастролював колектив у Болгарії, його знімали фінські кінематографісти... Хор удостоєний обласної номінаційної премії імені Ю. Яковського.

На цьому знімку ви бачите в оточенні вихованців засновника напели, котрий беззмінно керує нею вже більше 15 років, відмінника народної освіти УРСР Миколу МАКОДУ.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ЗУСТРІЧІ ЦІКАВІ І ЖДАНІ

«Світловодськ, Кіровоградської області, школа-інтернат № 1, клуб інтернаціональної дружби імені Ернста Тельмана». З такими позначками на конвертах листів часто доставляють листи на адресу КІДу, що надходять з усіх кінців нашої неосянної Батьківщини та з-за кордону.

...В один з грудневих днів 1974 року вихованці школи запросили в гості робітників з Німечки Демократичної Республіки, членів Співки вільної німецької молоді, які брали участь у спорудженні магістрального газопроводу «Дружба» Оренбург — Західний кордон СРСР, траса якого проходила по території Світловодського району.

Вчителька німецької мови Світлана Володимирівна Литвинова організувала цікавий вечір, на якому виступив секретар комітету первинної організації Співки вільної німецької молоді гурбозварювальної бази

світловодської дільниці Філіп Рейнш. Він розповів, що в НДР тисячі добровольців виявили бажання їхати на спорудження магістрального газопроводу. Але доручають цю почесну і відповідальну справу тільки найкращим. Школярі вручили гостям портрет В. І. Леніна і букети живих квітів. Гости подарували господарям сувеніри.

Школярі дали великий концерт художньої самодіяльності, на якому виконувалися пісні та вірші українською, німецькою та російською мовами. Закінчилася ця зустріч пісню В. Шаїнського «Дружба — Фройндшафт», яку виконували гості подарі і гості.

Так, з першого знайомства з німецькими друзими почалася діяльність КІДу, якому виповнилося десять років.

Нині учні листуються з багатьма музеями, школьниками КІДами, що носять ім'я

вождя німецького народу. Вони виступали на захист народів В'єтнаму і Кампучії, Чилі і Гренади, борців за права народів Діна Ріда і Луїса Корвалана...

Є у клубу свої традиції, серед яких відзначення Дня юного героя-антифашиста, проведення конкурсів інсценізованої політичної і патріотичної пісні тощо.

А з якою радістю приймають світловодці гостей, що приїжджають у школу! Нещодавно сюди завітали члени КІДу імені Ернста Тельмана з міста Орська Оренбурзької області. Три дні російські друзі гостювали у місті над рукотворним Кременчуцьким морем.

Гордяться школярі тим, що почесним членом у них — делегат ХХХІ з'їзду КПРС, бригадир комплексної бригади головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром» Б. Т. Самойлок, зустрічі з яким завжди цікаві і ждані.

А незабаром клубу інтернаціональної дружби школярів і інтернатів № 1 було присвоєно ім'я Ернста Тельмана.

Юні інтернаціоналісти підтримують тісні зв'язки зі своїми ровесниками з Білорусії, Азербайджану, Грузії, Естонії, Латвії, НРБ, багатьма школами, робітничими колективами НДР. Во-

М. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

Будівництво нового обласного музично-драматичного театру в Кіровограді триває (з перерасю) вже сьомий рік. Нині де-юре вважає, що це — середина на довгому етапі до реального строку введення об'єкта в експлуатацію. Чи це так?

Є хороша задумка

ТЕАТР починається не з вішалки, як звикли думати його відвідувачі. І навіть не з «нуля» — фундаменту, підмуру. Театр починається з проекту, задуму. Зрештою, як і будь-яка інша будівля. Планується найзручніше місце — а це особливо важливе завдання. Проект — це завжди мрія багатьох практичних людей, та проте тільки мрії. На папері. У компетенції ж та обов'язках інших людей — діловими якостями — виконавців, чи підрядчиків, як їх звикли називати, — втілити ці мрії у реальних матеріалах: фундаменті, надбудові, облицюванні, оточуючій обстановці. Більш того — зробити це вчасно (як і передбачається в проекті), високоякісно. Нині доводиться у переважній своїй більшості говорити про деякий постійний дисонанс у стосунках між замовником та підрядчиком на будівництві театру. Обидві сторони випрошують витривалість та міцність нервів у партнерів. Звичайною є, на жаль, і картина, що підрядчик це хронічний «випрадавувач», а замовник — принциповий «прискіпник». Другий вперто не хоче приймати «об'єктивних» причин затримки у першому, а підрядчик виробляє струнку систему контролювання. Невеселі їх стосунки в таких уже банальних ситуаціях. Проте, гадаємо, незайвим буде (користуючись термінологією об'єкта нашої розмови) трішки відкрити завісу.

Б. ЧЕКЕРДА, студент: Мені здається, висловлю думку багатьох кіровоградців та гостей обласного центру, що авторитет нашого театру ще недостатньо високий. Візьму тільки одну, на перший погляд, не дуже значущу причину. Скажіть, неважко

по-справжньому відпочити і ще й вивесити після вистави приємні враження, коли тебе у прямому розумінні «внесуть» спочатку до гардероба, опісля — на вулицю... Тісняга; здається, не розраховано навіть на ту кількість глядачів, котрих вміщує зал.

А. АРЗУМАНЯН, гість нашого міста: «Іринджого», ясна річ, цікавить, що місто пропонує для вечірнього відпочинку. У Кіровограді, на жаль, наскільки мені відомо, немає концертного залу. Театр же не задовольняє: тут і су-б'єктивний дискомфорт (зізнаюсь, часто не можна на повні груди навіть вдихнути — таке навколо нагромадження різних виступів та блоків). Та й об'єктивніша причина — якість вистав залишає бажати кращого. Хотів би заспокоїтись, що останнє — наслідок першого».

А. ШПАК, службовець: «Люблю естраду, люблю драму, і комедію. Але рідне місто, думаю, ще не вправляєтись із зрослими запитамися його мешканців щодо культурного відпочинку, зокрема. Взяти, скажімо, наш музично-драматичний театр. Насамперед, скажу про оформлення. Пробачте, сором інколи бере і за внутрішній вигляд залу для перегляду, і за костюми виконавців. Невже таке поблажливе (наче до початківців) ставлення з боку адміністрації триватиме й надалі?»

Це лиш поодинокі зауваження, претензії, назвімо їх точніше. Та вони правдиво пояснюють інший наш факт. П'ятнадцятого червня 1979 року в Держплан СРСР об'єднані документи. Перший називався «Про узгодження титульного списку на будівництві музично-драматичного театру в м. Кіровограді» та «Техніко-економічні обґрунтування необхідності будівництва нового приміщення театру в м. Кіровограді». У них давався всебічний аналіз дійсного стану справ, мотивувались причини, що викликають необхідність зведення нової будівлі.

ТРОХИ ІСТОРІЯ. Приміщення театру було збудовано 1867 року. У ньому проходили вистави аматорського колективу під керівництвом М. Л. Кропивницького та І. К. Тобілевича (Карпенка-Карого). У цьому ж приміщенні восе-

ни 1882 року пройшли вистави першого Українського професійного реалістичного театру, заснованого корифеєм української сцени — М. Л. Кропивницьким. За період існування приміщення театру неодноразово підлягало ремонту та оновленню. 1929 року були відновлені частково зруйновані конструкції центральної частини будови. Із деякими дрібними ремонтами приміщення проіснувало до повоєнних часів. У 1955 році експертна комісія зарекомендувала загрозовий стан театру, після чого двома роками пізніше було добудоване ліве крило, 1966 року був

проезденний ремонт та добудова вестибюлю.

ПОДІЯ НЕДАВНЬОГО МИНУЛОГО. Експертиза спеціалістів Кіровоградського філіалу Інституту «Укрмиспроект», технічного відділу комбінату «Кіровоградважбуд» та Кіровоградського обласного відділу республіканського інституту «Укржитлопроект» у своїх висновках за 2 жовтня 1973 року визначила аварійність будівлі театру та неможливість його подальшої експлуатації. У зв'язку з цим рішенням виконком обласної Ради народних депутатів № 402 за 13 листопада того ж року експлуатація приміщення театру припинена. У цей час театр тимчасово працював в незручних для показу спонтанній приміщеннях — обласній філармонії (яку теж не так давно було відремонтовано) та значно збільшено кількість візних спектаклів. Протягом 1975—1977 рр. приміщення театру було капітально відремонтовано. Однак і нині воно не відповідає зростаючим вимогам організації культурного обслуговування трудящих міста та області...

У 1976 році було виділено кошти на будівництво музично-драматичного театру на 1000 місць.

Опісля настало «розкачування» (традиційне?). Є замовник — обласне управління капітального будівництва, визначився підрядчик — трест «Кіровоградміськбуд», будівельне управління № 3. Та не було будівництва. Якби-то, скажете, знаття, що на перешкоді подальшого бу-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Роботи, фактично, відновились у 1979 році.

Головний інженер управління капітального будівництва обласнимком О. М. МІШУРОВСЬКИЙ: «Очевидно, почавши будівництво вже 1976 року, ми на-

дівництва театру стануть ті чи інші об'єктивні причини! Уже б тоді, десять років тому, підрядчик узявся до роботи кваліфіковано, по-діловому... Але будівельники заспокоїлись: головне — почати, а там якось буде...

Тоненький

ГОЛОС

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Мельпомени

наші функції полягають у контролі за експлуатацією вже діючих об'єктів (установ та організацій). Якось відчужено ж впливати на хід ще тільки будівництва ми не в змозі...»

Далеко не втішні, погодьтесь, міркування. Ясна річ, диктувати підрядникам темпи культурністики некомпетентні. Однак, моральним обов'язком має бути-таки контроль за ходом робіт, зацікавленість у їх прискоренні, пошук, врешті-решт, резервів. Це дасть результати. А поки що... На перше січня нового року освоєно лише 134,3 тисячі карбованців капіталовкладень.

Якби йшлося тільки про дефіцит робочих рук — проблема б не ускладнювалася. Є проте перебої в постачанні.

Старший виконроб БУ № 3 С. М. ГАМОРЯ: «Із мулярами з бригади С. П. Пляки (їх тут залишилось троє) можна гори перетвернути. Якщо конкретно — дамо вигнати б нуль. Нині до поверхні землі ще, фактично, цілий поверх. От постачальники... Потрібні два баштових крани, бо один із них — РДК, який маємо «взамін» другого, не в змозі виконати передбачених проектом технологічних операцій. Дуже необхідний подовжити рейковий шлях і під тим, що є. Тут чекаємо допомоги

наші функції полягають у контролі за експлуатацією вже діючих об'єктів (установ та організацій). Якось відчужено ж впливати на хід ще тільки будівництва ми не в змозі...»

Далеко не втішні, погодьтесь, міркування. Ясна річ, диктувати підрядникам темпи культурністики некомпетентні. Однак, моральним обов'язком має бути-таки контроль за ходом робіт, зацікавленість у їх прискоренні, пошук, врешті-решт, резервів. Це дасть результати. А поки що... На перше січня нового року освоєно лише 134,3 тисячі карбованців капіталовкладень.

Якби йшлося тільки про дефіцит робочих рук — проблема б не ускладнювалася. Є проте перебої в постачанні.

Старший виконроб БУ № 3 С. М. ГАМОРЯ: «Із мулярами з бригади С. П. Пляки (їх тут залишилось троє) можна гори перетвернути. Якщо конкретно — дамо вигнати б нуль. Нині до поверхні землі ще, фактично, цілий поверх. От постачальники... Потрібні два баштових крани, бо один із них — РДК, який маємо «взамін» другого, не в змозі виконати передбачених проектом технологічних операцій. Дуже необхідний подовжити рейковий шлях і під тим, що є. Тут чекаємо допомоги

наші функції полягають у контролі за експлуатацією вже діючих об'єктів (установ та організацій). Якось відчужено ж впливати на хід ще тільки будівництва ми не в змозі...»

Далеко не втішні, погодьтесь, міркування. Ясна річ, диктувати підрядникам темпи культурністики некомпетентні. Однак, моральним обов'язком має бути-таки контроль за ходом робіт, зацікавленість у їх прискоренні, пошук, врешті-решт, резервів. Це дасть результати. А поки що... На перше січня нового року освоєно лише 134,3 тисячі карбованців капіталовкладень.

Якби йшлося тільки про дефіцит робочих рук — проблема б не ускладнювалася. Є проте перебої в постачанні.

управління механізації будівництва. Досі є перебої у постачанні й будівельною арматурою. Є й чимало проблем з бетоном. Загалом кажучи, дійовими мають бути оті наші щоткижівні планирки, де б кожний доповідав, чого, на яку із більш важливих у даний момент дільниць і скільки матеріалів йому потрібно».

Наші з вами

1000 місць

ЩО очікуватимемо від цього, вже сьомого року театрального «ембріону»? Прогнози не зовсім втішні. Виділено ще додові кошти, проте, не в їх же дефіциті замінка. Просто (це дуже природний висновок із усіх наведених вище та ненавданих тут міркувань і зауважень) складається враження, що драмтеатр... безгоспийні. На його будівництво чомусь махнули рукою і замовники, і підрядчики. Поставили в ряд другорядних об'єктів.

Будуть бо й інші труднощі, вже «театральні». Велика кількість нестандартного обладнання, котре буде змонтоване при будівництві (сцени, наприклад, чим, власне, нині й займаються робітники), вимагатиме значних зусиль. Проектом передбачено і кріг сцени, що обертається. І вогнезахисну її завісу. І операторські кімнати, що уможливають телезйомку. І найсучаснішу освітлювальну систему залу та сцени. Каскад фронтів на площі, котру теж буде побудовано. Коротше, у театра буде своя біографія.

Сподіваємось, вдала біографія. Це залежатиме і від нас із вами, потенційні глядачі майбутнього театру, тисяча місць якого щовечора чекатиме «своїх» відвідувачів. Ми приходитимемо, щоб у світлі рампи побачити й почути не тільки окріпий голос музи сцени — Мельпомени, але й дути її сестер — музики, комедії, пісні, танців, хору, інших, котрі нині змушені поки що чекати свого права на слово

І. КУЦЕНКО.

м. Кіровоград.

Рецепт

РОЗДУМИ
ПІСЛЯ КІНОСЕАНСУ

особистого щастя

«Так хочеться знайти своє щастя в житті! Єдиного, коханого на все життя, справжнього чоловіка... Єдину кохану на все життя, справжню жінку...» — це хочеться дітей — твою радість, твоє продовження...» Ось так, чи принаймні так можна було б сформулювати спільне прагнення до особистого щастя численних авторів «Клубу молодого сім'ї». Та чому тільки їхні? Про це мріє кожен. І віками зріали про таке щастя, складали легенди. А в житті — «видавали» й «брали», як на базарі...

Сьогодні вже нікого не «видають» і не «беруть». Коло знайомих теоретично — безмежне. Обирай, хто тобі до душі.

На практиці ж, як відомо, проблема — спершу, познайомитись. Познайомившись — стати близькими. А досягнувши близьких стосунків — зберегти почуття, взаємну повагу, любов, зміцнити сім'ю.

Усе це у багатьох складається непростом. Так що ж, перевелись «справжні» чоловіки, «ідеальні» жінки, палкі почуття, чи що?

Фільми «ЖІНКА, ЯКУ ЧЕКАЮТЬ?» і «ПОЗНАЙОМЛЮСЬ З ЧОЛОВІКОМ...» (автори сценарію Т. Маргевич, А. Дріпе, режисер-оператор І. Селецькіс, Ризька кіностудія) відповідають на це запитання мовою документального кіно: ні, не перевелись. Більше того, справжнім чоловіком і ідеальною жінкою може стати (і повинні) кожен із нас.

Достоїнством обох стрічок є громадянський пафос, сміливість авторів. Вони виховують не декларациями, а реальними «картинами життя». Причому, роблять це професійно, високохудожньо. Поки що не на кожен документальний фільм стають у чергу, питають «зайвого квитка», а на «Жінку, яку чекають?» та «Познайомлюсь з чоловіком...» стають, питають.

Та, щоб не бути голосливою — кілька епізодів для прикладу. Ну, ось, скажімо, у фільмі «Жінка, яку чекають?» є такий емоційно сильний кадр. У пологовому будинку молоді жінки відмовляються від своєї дитини. І вже без коментаря зрозуміло, що це не та жінка, яку чекають. Хоч зрозуміло й інше — розплата за вдячне прийде з роками.

А у фільмі «Познайомлюсь з чоловіком...» — не менш сильний, але протилежний за змістом епізод. Чоловік років тридцяти одновіт з трьома дітьми на

руках. Йому запропонували «здавати» їх на утримання державі, тому що «так простіше». Та він рішуче відмовився і став для своїх дітей і матерію, і батьком одночасно.

У обох фільмах порушено дуже важливі сучасні проблеми взаєморозуміння статей. Ну, ось, скажімо, як розумно поєднати сучасній жінці свої ділові якості і обов'язки господині дому, не втративши при цьому найголовнішого — ніжності, жіночності?

Жінка — це ж дивне створіння. Принеси їй букет квітів, чи скажи тепле слово, дай відчути твою дружню участь, і вона гнидєнь, місяць буде «літати на крилах».

Словом, «жінку, яку чекають», можна створити власними руками зі своєї подружки, дружини чи нареченої, якщо прикласти до справи трішки розуму і до «рогу серця» — до такого висновку підводять нас автори фільму.

Або ще: як суспільству перевиховати «слабку статтю»? Ні, це зовсім не жінки, як можна подумати. Це чоловіки, яких камера оператора застала у барі з чаркою в руках. Важко не погодитись з дикторським текстом, що зібравшись тут далеко не спільні духом...

А холостяки! Що змушує молодого чоловіка довго залишатись у незалежному становищі? Причини різні. Ось один із них відповідає авторам фільму: важко знайти супутницю життя. Як тільки мова заходить про одруження, починаються з'ясування: яка зарплата, чи є квартира, машина, дача...

У фільмі «Познайомлюсь з чоловіком...» документалісти роблять аналогічні висновки. Дорогі жінки, якщо ви хочете познайомитись зі справжнім чоловіком, подивіться уважніше на вже знайомих вам чоловіків. Не будьте надто категоричними: вони не «фемінізуються», а пристосовуються. Тому, не командуйте ним без міри, а краще допоможіть йому стати справжнім чоловіком.

Є золоте правило моралі: не роби іншому того, чого не хочеш, щоб зробили тобі. Цю мудру аксіому можна перефразувати ще й так: намагайся ставитися до близької людини так, як хотів би, щоб вона ставилася до тебе. Авторів фільмів «Жінка, яку чекають?» і «Познайомлюсь з чоловіком...» подають саме такий рецепт особистого щастя.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

СЛУЖБА СВЯТА І РАДОСТІ

У свої права вступив 1985-й. Однак для багатьох сімей саме минулий рік став одним із найщасливіших. Для когось це — початок подружнього життя, для когось — народження першої дитини. Ці радісні події разом з молодими сім'ями відзначали і працівники міського відділу запису актів громадянського стану. Про це сьогодні наша розмова із завідувачкою Кіровоградським міським загсом

Оленою Георгіївною КИРИЛОВОЮ.

КОР.: — Хоч прийшов уже 1985-й рік, давайте все-таки повернемося до перших днів вісімдесяти четвертого і привітаємо тих, хто цими днями святкуватиме річницю свого весілля...

О. Г. КИРИЛОВА: — Радість молодих людей, які беруть шлюб, — це завжди і наша радість. Адже ми певною мірою допомагаємо їм створювати сім'ю і намагаємось зробити все, щоб вона виявилася міцною. Звичайно, молодята приходять до нас із світлим мріям про нове майбутнє життя, але яким воно буде, залежить від них. Думаю, не помилилися у своєму виборі електромонтери телеграфно-телефонної станції Олександр Горлов і Антоніна Дерев'янченко та моторист АТП № 10021 Сергій Ні-

кітін і секретар-друкарка заводу «Гідросила» Людмила Антипова. Ці пари в минулому році одними з перших зареєстрували шлюб, а в кінці вісімдесяти четвертого в обох сім'ях народилися сини. Всього ж за минулий рік у місті уклали шлюб більше двох з половиною тисяч пар.

КОР.: — А хто відкрив книгу реєстрації новонароджених?

О. Г. КИРИЛОВА: — Справа в тому, що малюта реєструються у нас по районах. Приміром, 2 січня у Кіровоградському районі першим малютам відкрила Лариса Болдишева; у родині її батьків Людмили і Леоніда це пераїсток. Поповнилися малюками і багатодітні сім'ї. Наприклад, п'ята дитина з'явилася у Сергія Сергійовича та Тетяни Михайлівни Граждані, четверта — у Віктора Степановича та Лариси Ізатівни Дмитренків. За минулий рік у місті народилося близько 4400 хлопчиків і дівчаток.

КОР.: — Але ж у вашій установі не тільки реєструються щойно створені сім'ї та новонароджені...

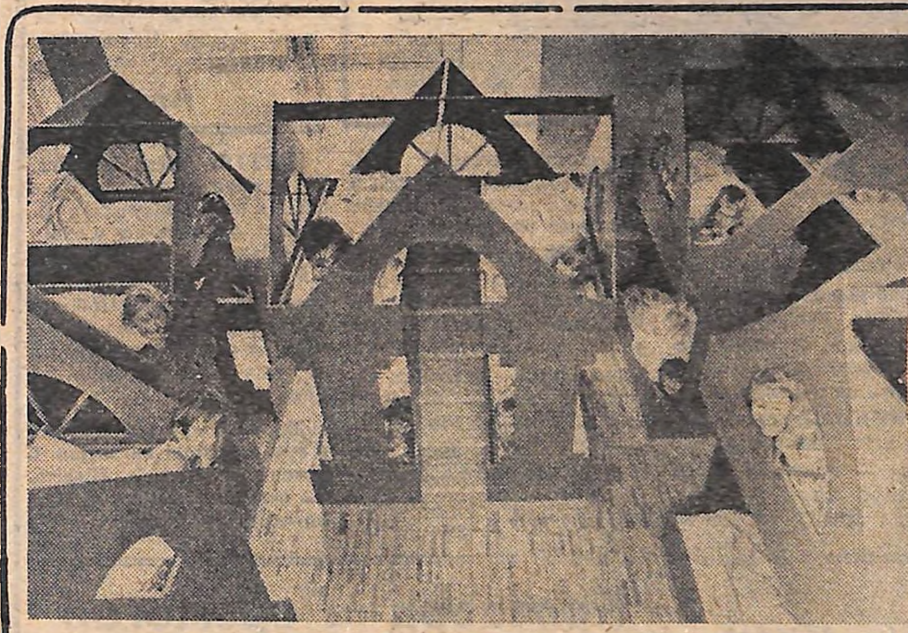
О. Г. КИРИЛОВА: — Так. Крім цього, ми урочисто вшановуємо «золотих» і «срібних» ювілярів, тобто тих, хто святкує відповідно п'ятдесятиріччя і двадця-

тиріччя спільного подружнього життя. Їх щиро вітають діти, внуки, друзі, близькі, знайомі, їм дякуємо ми за те, що через довіру роки пронесли любов і повагу один до одного і навчили цьому своїх дітей. Ось приклад. Більше півстоліття живуть дружною родиною Петро Павлович та Любов Іллівна Мірошникови. Глава сім'ї після звільнення у запас (до цього був військовим) близько 20 років працював слюсарем в автотранспортному підприємстві № 10061. Разом з дружиною виховали трьох синів, підростають чотири внуки. П'ятеро дітей поставили на ноги Микола Павлович та Тетяна Корніївна Луценки, які теж у минулому році відсвяткували «золоте» весілля. Такі сімейні пари ми завжди ставимо за приклад тим, хто тільки починає подружнє життя. В них є чого почитись.

КОР.: — А тепер, Олено Георгіївно, кілька слів про рік новий. Що він нам обіцяє?

О. Г. КИРИЛОВА: — Думаю, жителі нашого міста давно помітили, що по вулиці Гоголя поблизу центрального поштамту знесено кілька будинків. Для тих, хто ще не знає, скажу: у майбутньому тут буде Палац урочистих подій, в якому проводитиметься реєстрація шлюбів та новонароджених. Тому зараз деякі приміщення добудовують, в інших буде проведено реконструкцію і ремонт. Плануємо, що зал для реєстрації малюків прийме щасливих тат і мам уже в цьому році.

Інтерв'ю вела
О. СКРИТАНЬ.

Естонська РСР. У спальні нового дитячого садка риболовецького колгоспу ім'я С. М. Кірова.

Дорогі друзі! Ви, мабуть, пам'ятаєте розмову, яка розпочалася в минулому випуску «МКС» з листа Ірини С. («Любов переможе», 15 грудня 1984 року). Судячи по сьогоднішній пошті «Клубу молодого сім'ї», ситуація, у якій опинилася дівчина, не залишила байдужо наших читачів. Віритись, що їхні поради допоможуть Ірині розібратись в усьому, що сталося, що теплі й бадьорі слова, надіслані на її адресу, заспокоять у хвилини розпачу і смутку. Ось кілька листів.

Не вистачило відвертості?

Є в коментарі до листа Ірини слова: «розлюбив, а сам сховався за обов'язок». Ці слова, на мою думку, дуже близькі до істини.

Якби Олег любив по-справжньому, то ніколи б на іншій не одружився. І це, можливо, він знайшов у другій якусь вигоду для себе, або тимчасово закохався. А зізнання, яке він висловив тобі, Ірино, що був би з тобою, якщо не обіцянка вдові, нещире. Це сказано для прикраси

свого вчинку, для виправдання самого себе. Я так думаю.

А ти, Іро, ще молода і в житті обов'язково знайдеш щирого друга.

Це добре, Ірино!

Завважив радити не як людина літнього віку, а як фахівець, у коло обов'язків якого входить майже щодня вислуховувати, глибоко вникати в подібні, а

то й набагато складніші історії. Ось одна з них.

Обом їм ще не було й двадцяти. Коли син з'явився на світ, юна мама незабаром передстала перед судом із заявою про розлучення. Дозволи — нікчемні: Юрко (так назвемо його) не звичний до роботи, не засиджується вдома. А той своїй: «Навіщо перебаралася до матері?».

Здавалося б, примірили. Але через кілька днів Юрко повідомив: «Поїхав за дружиною, а мати не відпустила її».

— І що ж тепер? — запитую.

— А в мене вже є іншій, — так спокійно, бай-дуже.

Недавно вони зв'язалися в коханні. Чи було воно?

Нікого не переконуйте в тому, що Олег вас кохав, що відмовлявся від вас заради обіцянки, даної

ПРО СЕРІОЗНЕ —
ЖАРТОМА

Ярмарок

женихів

В Індії є селище Саурат, нуди щороку на ярмарок наприкінці липня приїждять 100 000 чоловік. «Товар» на цьому ярмарку незвичайний — женихи. «Покупці» — жінки, які приїждять у супроводі слуг, батьків чи братів, дієтата, яким не пощастило знайти собі пару у рідному селі. З ранку до вечора вирушають на ярмарковій площі. За правилами женихи ховаються у наметах, не подають глянці на майбутню дружину навіть у шапці в наметі. А їхні родичі тим часом ведуть торг — їдуть розмови про якості жениха та нареченої тощо. Зрештою б'є сильний давін — торг закінчено. За кілька днів розпочинаються весілля.

У світі звичаїв

Двоє молодих людей з гірського селища Тесані (Югославія) вирішили поїхати до Америки. Але чекати їм довелося досить довго: всі шлюби у цьому селі святкують один раз на рік, улітку. Причому всі пари разом.

Сімейний рекорд

Незвичайне весілля відбулося кілька років тому в столиці Домініканської Республіки Санто-Домінго. Нареченому виповнилося 115 років, а його нареченої — 16. Незважаючи на такий великий перепад у віці, їм вдалося знайти спільні інтереси.

(За матеріалами періодичної преси).

ПРОДОВЖУЄМО РОЗМОВУ

товаришу. Повірте, донкіхотство нині не в моді. Одні лицарські обіцянки без любові нічого не варять. Певніше, що Олег простягнув руку тій, яка жила в його серці, була йому дорожча. Побажайте лише і цю сім'ю. А те, що з вами трапилося, сприйміть, як шкільний урок на обачність. І вірте, справжнє кохання вас не кине.

І ще хочеться сказати: добре, що на сторінках молодіжної газети все частіше читачі діляться особистими. На мій погляд, не таке воно й особисте. Адже мова ведеться про взаємовідносини між людьми, про шляхи формування і зміцнення сім'ї, зрештою, про місце сім'ї в суспільстві.

А. ОСАДЧИЙ,
голова Долинського районного народного суду.

ТВОРЧІЙ ДРУЖБІ МІЦНІТИ

Актовий зал виробничого об'єднання «Кіровоградськбудіндустрія» заповнили робітники і службовці. Місця у президії зайняли гості — кировоградські письменники, генеральний директор об'єднання І. Ф. Кардаш і секретар Кіровоградського міського партії А. О. Кошелева. Вперше в нашій області укладається договір про творчу дружбу і співробітництво Кіровоградської організації Спілки письменників України і колективу «Кіровоградськбудіндустрія».

За трибуною І. Ф. Кардаш. Він розповідає про трудові успіхи і напружені будні підприємства. Називає імена кращих трудівників, наголошує на тій високій місії радянських майстрів слова, яку на них покладають народ і партія. Вогонь в одежі слова повинен бути вогнем при-

страсного серця, яке відгукується на всі події нашого життя. Сьогодні письменник покликаний писати свої твори в ім'я миру, праці і добра.

Потім до мікрофону підходить відповідальний секретар Кіровоградської організації Спілки письменників України Г. Д. Клочек. Він зачитує пункти Договору, в якому літератори області зобов'язуються брати активну участь у політико-виховному процесі виробничого об'єднання, інформувати колектив про літературне життя Кіровоградщини, а також організовувати протягом року творчі зустрічі з письменниками — гостями нашого міста.

Григорій Дмитрович поділявся творчими планами обласної письменницької організації, враженнями від республіканської

наради творчих спілок, у якій він брав участь.

І ось настає урочиста мить підписання Договору. Своїми підписами його скріплюють І. Ф. Кардаш і Г. Д. Клочек. Лунають дружні і щирі оплески. Після цього звітують члени Спілки письменників СРСР Микола Смоленчук, Валерій Гончаренко, Юрій Камінський і гуморист, автор збірки «Душа і ноги» Петро Сиволап.

Отже, перший звіт кировоградських письменників перед трудівниками виробничого об'єднання «Кіровоградськбудіндустрія» уже відбувся. В цьому ж році, в стінах цього ж підприємства (як сказано у зобов'язаннях Договору) майстри слова звітуватимуть вдруге.

В. ВАСИЛЕНКО.
На знімку: урочистий момент підписання Договору.

фото В. ГРИБА.

МОДА-85

Запам'ятайте — вона буде «невимовливою», тобто, модельєри не дають категоричних рекомендацій. Однак кілька моментів усе ж слід узяти до уваги.

ДОВЖИНА. «Міні» — не фаворит! Однаково сучасними будуть плаття і юбки вище коліна (в основному для літа), до коліна, до середньої латки і довгі, до підлоги — для урочистих випадків.

КОЛІР. Домінуватимуть світлі тони, зокрема, всі нюанси білого. Модний колірний різних відтінків, а також (це, певно, не всім сподобається) червоний. Недавні популярний чорний відходить на другий план.

ТКАНИНИ. Плашова, трикотаж (тут щось близьке до «крику» — пружа з пухом ангорської кози), шерсть, маркізет. Джинсова, вел-

вет, велюр, оксамит? Так, але з вирішальною роллю в гардеробі молоді людини вони вже розпрощалися.

СТИЛЬ. «Дутики» залишаються, вони хіба що стануть менш простобаними. «Сафарі» ще триматиметься «на плаву», але не без зусиль. Брюки — головним чином прямі з мінімумом деталей, джинси бажано вибирати без «блях». Юбки — в складку, прями. Скроєні по «косій» притримайте до кращих часів.

У ВІЛЬНУ ГОДИНУ

Кросворд «Перемога»

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Радянський авіаконструктор, двічі Герой Соціалістичної Праці. 8. Партизан-розвідник, Герой Радянського Союзу. 9. Відомий радянський воєначальник, кавалер двох орденів «Перемога». 10. Кінорежисер, автор фільму «Два бійці». 11. Герой Радянського Союзу, уродженець міста Кіровограда. 12. Російський радянський письменник, автор драми «Нашестя», роману «Російський ліс» та інших творів про Велику Вітчизняну війну. 13. Напрямок від спостережача до будь-якого об'єкта. 14. Герой громадянської війни. 15. Один із перших робітників-революціонерів. 16. Пистолет-нулемет. 17. Національний герой Чехословаччини. 18. П'єса О. Корнійчука. 19. Начальник підрозділу. 20. Герой Радянського Союзу, подвиг якого повторили багато захисників Батьківщини.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Підземний вибух. 2. Радянський воєначальник, генерал армії, Герой Радянського Союзу. 3. Радянський композитор, автор пісні «В земляці». 4. Російський корабельний інженер, творець перших російських бойових підводних човнів. 5. Земляне укріплення. 6. Місце історичної битви Вітчизняної війни 1812 року. 12. Радянський конструктор стрілецької зброї, Герой Соціалістичної Праці. 13. Один з керівників підпільно-диверсійної роботи в Кіровограді. 14. Член героїчного екіпажу, який здійснив безпосередній переліт Москва — Ванкувер через Північний полюс у 1937 році, Герой Радянського Союзу. 15. Радянський живописець, автор картини «Допит комуністів». 16. Російський радянський військовий історик і теоретик. 17. Фронтний кореспондент газети «Комсомольська правда». 18. Розташування військ на відносно. 19. Денабрист, генерал-майор.

Склали Ю. ІВАНОВ.

ВЗУТТЯ. Без каблуків. Від яскравих кросовок уже рябіє в очах; неясні туфлі без шпурків з м'якого матеріалу на суцільній легкій підшві матимуть сучасніший вигляд. Чобітки «місяцеходи» вимагають спортивного одягу. Дівчатам їх слід носити лише до брюк.

Мало? А про які напрями в сучасній моді ви хотіли б прочитати більше? Пишіть, ми охоче відповімо на ваші питання детальніше.

РЕДКОЛЕГІЯ.

Хто найактивніший читач?

ку щодо змісту і зовнішнього вигляду «Молодого комунара». З цією метою редакція оголошує конкурс на найактивнішого читача місяця. Переможця чекає цікава книга. Ви повинні протягом тижня нового місяця надіслати до редакції листа, де висловлюєте думки по газеті минулого місяця: які зміни ви помітили у подачі матеріалів, їх оформленні, які проблеми ставилися, чи задовольняє вас рівень публікацій. Пропонуємо вам також висловлювати пропозиції щодо кращого матеріалу. Ваші голоси будуть враховуватися редколегією при визначенні лауреата місяця. Ви можете поділитися своїми думками й з приводу інших питань. Найкраще зі своїм заданням справляться ті читачі, які уважно слідкуватимуть за кожним номером газети.

За підсумками півріччя переможців буде запрошено до редакції для зустрічі із журналістами «Молодого комунара».

Отже, друзі, чекаємо на ваші листи. Пропонуйте, сперечайтесь, підказуйте.

РЕДАКЦІЯ газети торік вивчала запити молоді області. Що хоче знати для себе на шпальтах молодіжки наш сучасник? Які проблеми його цікавлять? Чим він сьогодні живе? Враховуючи критичні зауваження та побажання, висловлені на адресу газети, в цьому році ми ввели (і поступово вводимо ще) деякі зміни. Однак вивчення громадської думки про читабельність нашого друкованого органу продовжуються. Хотілося б знати вашу думку.

З метою творчого зростання молодих літературних сил Кіровоградщини, виявлення нових імен редакція «Молодого комунара» оголошує літературний конкурс, який триватиме до кінця останнього року одинадцятої п'ятирічки. Конкурс не обмежує учасників ні в тематиці, ні в жанрах.

Мир — планеті Земля. Героїчні подвиги наших діда і батьків в роки Великої Вітчизняної війни. Наш сучасник — його трудові звернення, активна життєва позиція, захоплення і впадолюбства, мрії і сподівання. Рідний край — незабутні сторінки історії, мальовнича природа степу. До цих та інших тем хай звернуться в своїх творах початківці.

Кращі літературні твори постійно друкуватимуться на сторінках «Молодого комунара». Вірші, оповідання, що не витримали конкурсу, але варті уваги, оглядатимуться в літера-

УВАГА! УВАГА! ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС

турно-мистецькій сторінці «Гроно».

«Проба пера» — конкурс не лише для тих, хто тільки мріє про перші публікації. В ньому можуть взяти участь активні автори нашої газети, молоді члени літературних студій, інші любителі красного письменства. На переможців чекають дипломи лауреатів конкурсу і пам'ятні призи газети.

Успіху вам, дорогі шанувальники художнього слова!

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ПРИ КІРОВОГРАДСЬКІЙ ФІРМІ
ПОБУТОВИХ ПОСЛУГ «РАЙДУГА» ПРАЦЮЄ

СЛУЖБА ЗНАЙОМСТВ

За час її існування багато одиноких людей розширили коло знайомств, знайшли нових друзів.

Щоб скористатися послугами служби, вам необхідно особисто звернутися на адресу: м. Кіровоград, вулиця Полтавська, 37-а. При собі необхідно мати паспорт.

Час роботи служби знайомств:
щодня — з 10.00 до 19.30,

у суботу — з 10.00 до 16.00.
обідня перерва — з 14.00 до 15.00.

Вихідні — неділя, понеділок.

Наша адреса: м. Кіровоград, вулиця Полтавська, 37-а. Іхати тролейбусами №№ 2, 6, автобусами №№ 5, 7, 20 до зупинки «Автопідприємство».

КІРОВОГРАДСЬКЕ СПТУ № 6

ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ НАБІР УЧНІВ

на такі спеціальності:

електромонтер по обслуговуванню установок промислових підприємств, зварник, токар.

Приймають осіб із середньою освітою, а також воїнів, звільнених у запас з лав Радянської Армії.

Зарахованим до училища виплачують

стипендію 80 крб. на місяць. Під час виробничої практики учні одержують 50 процентів від заробленої суми.

Строк навчання — 6—10 місяців.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефон: 2-50-20, 2-35-31.

Кіровоградський інститут
сільськогосподарського машинобудування

ОГОЛОШУЄ

набір на заочні й вечірні шестимісячні курси для вступу до інституту в 1985 році.

Заняття проводитимуться три рази на тиждень, ввечері, за програмами вступних екзаменів. На заочних курсах працюватиме консультант.

Приймають осіб із закінченою середньою освітою та учнів 10-х класів, училищ, технікумів.

Документи: заява на ім'я ректора, квитанція про внесення плати за навчання (гроші — 18 крб. за вечірні й 20 крб. за заочне навчання надсилає поштовим переказом на поточний рахунок 14118 в Кіровоградському міському управлінні Держбанку на ім'я КІСМу).

Прийом документів щодня, крім неділі, з 10.00 до 18.30, у суботу — з 9.00 до 14.30 за адресою: м. Кіровоград, пр. «Правди», 70-а, аудиторія 503.

Ректорат.

«Молодой комунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

ВК 00310.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обсяг 0,5 друку, ари.

Індекс 61103

Зам. № 20.

Тираж 50 800.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.